

30 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ,
ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Προσφυγές Αρ. 1002/90, 1003/90, 1029/90, 1034/90, 1039/90, 1048/90, 1099/90,
1106/90, 1126/90, 94/91, 220/91, 278/91, 291/91, 323/91, 493/91, 969/91, 990/91, 140/92).

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί εκτάκτων δημοσίων υπαλλήλων με
απώτερο σκοπό τη μονιμοποίησή τους — Ο περί Προσλήψεων Εκτά-
κτων Υπαλλήλων (Δημόσια και Εκπαιδευτική Υπηρεσία) Νόμος του
1985 (Ν. 99/85) όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 26/91 — Εφαρμοστέ-
ες νομικές αρχές — Αρμοδιότητα για διορισμό έχει η Επιτροπή Δημό- 5
σιας Υπηρεσίας — Η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου για πλή-
ρωση των θέσεων μετά από ονομαστική επιλογή των διορισθέντων που
δεν κατείχαν τα απαιτούμενα από τα Σχέδια Υπηρεσίας προσόντα, χω-
ρίς προκήρυξη των θέσεων και χωρίς εξέταση άλλων διεκδικήσεων, εί-
χε σαν αποτέλεσμα οι διορισμοί να κριθούν νομικά αδύνατοι, αντισυ- 10
νταγματικοί και ως παραβαίνοντες τους κανόνες χρηστής διοίκησης.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί στο Δημόσιο — Εφαρμοστέες αρ-
χές που προκύπτουν από το Σύνταγμα και τους συνάδοντας προς 15
αυτό νόμους.
- Αίτηση ακυρώσεως — Απαραίτητη προϋπόθεση για νομιμοποίηση του
προσφεύγοντος να καταχωρήσει διοικητική προσφυγή είναι η
ύπαρξη ιδίου, ενεστώτος, εννόμου, συμφέροντος — Σύνταγμα
Άρθρο 146.2 — Το συμφέρον πρέπει να έχει νομικό έρεισμα και ο 20
επηρεασμός του πρέπει να είναι άμεσος — Η απόφαση για διορι-
σμό των ενδιαφερομένων προσώπων, αντί των αιτητών που ήταν
ακριβώς στην ίδια θέση, επηρέαξε άμεσα το συμφέρον των αιτητών,

το οποίο εβασίζετο νομικά πάνω στο ατομικό τους δικαίωμα για ίση μεταχείριση από τη Διοίκηση — Επιπρόσθετα η απόφαση έπασχε λόγω έλλειψης αιτιολογίας.

- 5 Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Είναι ανεξάρτητο όργανο του κράτους με αποκλειστική και ουσιαστική αρμοδιότητα τη διενέργεια των διορισμών στη Δημόσια Υπηρεσία — Σύνταγμα, Άρθρο 122 — Η ανάμειξη της Βουλής και του Υπουργικού Συμβουλίου σ' αυτό το πεδίο αποκλείονται από το Σύνταγμα. Μόνη εξαίρεση αποτελεί η πρόσληψη εργατών για εκτέλεση παροδικής εργασίας.

- 15 Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, ωρομίσθιοι εργάτες που ασκούσαν δημοσιοϋπαλληλικά καθήκοντα σε διάφορα κυβερνητικά τμήματα, επιλέγησαν ονομαστικά για την πλήρωση 129 θέσεων εκτάκτων δημοσίων υπαλλήλων, χωρίς προηγουμένως να διερευνηθούν άλλες διεκδικήσεις από άλλους ωρομίσθιους εργάτες. Οι διορισμοί έγιναν βάσει του περί Προσλήψεως Εκτάκτων Υπαλλήλων (Δημόσια και Εκπαιδευτική Υπηρεσία) Νόμου του 1985 (Ν. 99/85), χωρίς καθορισμό της χρονικής διάρκειας της υπηρεσίας των εκτάκτων, όπως προνοείται στο σχετικό νόμο.
- 20 Αντί αυτού, ζητήθηκε ο αναδρομικός διορισμός τους από 1.10.1989, για ακαθόριστη χρονική διάρκεια. Ο διορισμός έγινε με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου στις 13.9.1990, ανεξάρτητα από το αν οι διορισθέντες κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα των Σχεδίων Υπηρεσίας. Η πιο πάνω απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, υποβλήθηκε
- 25 την ίδια ημέρα προς έγκριση στη Βουλή των Αντιπροσώπων, βάσει του Ν. 99/85 μαζί με τα σχετικά δικαιολογητικά. Σχετική με το επίδικο θέμα είναι η τροποποίηση του Ν. 99/85 με τον περί Προσλήψεων Εκτάκτων Υπαλλήλων (Δημόσια και Εκπαιδευτική Υπηρεσία) (Τροποποιητικός) Νόμο 1991 (Ν. 26/91), η οποία παρέχει τη δυνατότητα πρόσληψης εκτάκτων δημοσίων υπαλλήλων για καθορισμένη χρονική περίοδο ή για την εκτέλεση εποχιακής ή άλλης έκτακτης εργασίας. Η ανάγκη για πρόσληψη έκτακτου προσωπικού, τεκμηριώνεται από τα δικαιολογητικά που προβλέπει το Άρθρο 3(1) και τη μη επιψήφιση απαγορευτικού νόμου για προσλήψεις, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3(2) του νόμου.

- 35 Οι καθ' ων η αίτηση και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα αμφισβήτησαν το παραδεκτό της προσφυγής, ισχυριζόμενοι ότι οι αιτητές εστερούντο εννόμου συμφέροντος να προσβάλουν την πράξη.

- 40 Ο προσδιορισμός της απόφασης, βάσει της οποίας διορίστηκαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, αποτελούσε το επίδικο θέμα της προσφυγής.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποδέκτηρε την προσφυγή, αφού προηγουμένως αναφέρθηκε στο ιστορικό του διορι-

σμού των ενδιαφερομένων προσώπων όπως διαγραφόταν στην ένσταση και αποφάνθηκε ότι:

Οι αρμόδιες κυβερνητικές υπηρεσίες δεν αποτάθηκαν, όπως προβλέπει το Άρθρο 3(2) του Ν. 99/85, σε αρμόδιο όργανο της Πολιτείας για το διορισμό των εκτάκτων υπαλλήλων στη Δημόσια Υπηρεσία, ούτε έγινε προκήρυξη των θέσεων. Ο διορισμός έγινε μετά από ονομαστική επιλογή των ενδιαφερομένων προσώπων από το Υπουργικό Συμβούλιο και σύμφωνα με ισχυρισμό των καθ' ων η αίτηση, η πρόσληψή τους ετεκμηριώνεται από τη μη έκδοση απαγορευτικού νόμου στη Βουλή. 5 10

Οι αιτητές έχουν έννομο συμφέρον το οποίο πηγάζει από τις διαδικήσεις τους για διορισμό ως έκτακτοι υπάλληλοι, βάσει της απόφασης για τη μετατροπή των όρων υπηρεσίας των ωρομισθίων που εκτελούσαν δημοσιονομικά καθήκοντα για ορισμένη χρονική περίοδο. Το συμφέρον τους πλήττεται από την απόφαση για την πλήρωση των συγκεκριμένων θέσεων με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, καθώς και από την επιλογή των ενδιαφερομένων προσώπων, αντί οποιουδήποτε άλλου ωρομισθίου, που ήταν στην ίδια θέση με τους αιτητές. Ο διορισμός των ενδιαφερομένων προσώπων παραβιάζει το συνταγματικό δικαίωμα για ίση μεταχείριση από τη Διοίκηση, που στην περίπτωση διορισμού σε δημόσιες θέσεις προσλαμβάνει τη μορφή δικαιώματος για παροχή ίσων ευκαιριών. Η Διοίκηση έχει υποχρέωση με βάση την αρχή της ισότητας να προκηρύξει με κατάλληλη γνωστοποίηση τις θέσεις που θα πληρωθούν. 15 20 25

Η απόφαση για το διορισμό των ενδιαφερομένων προσώπων είναι αντίθετη προς το νόμο και το Σύνταγμα και παραβιάζει την αρχή της χρηστής διοίκησης. Υπόκειται σε ακύρωση για τους ακόλουθους λόγους: 30

1. Η πρόσληψη μόνιμου όσο και έκτακτου προσωπικού ανάγεται αποκλειστικά στην αρμοδιότητα της Δημόσιας Υπηρεσίας. Η ανάμειξη της Βουλής άμεσα ή έμμεσα στο πεδίο των διορισμών αποκλείεται. Ούτε ο Ν. 99/85 παρέχει εξουσία στη Βουλή να προβαίνει σε διορισμούς εκτάκτων υπαλλήλων, αλλά ούτε και η μη επιψήφιση απαγορευτικού νόμου μπορεί να ερμηνευθεί ως επαγόμενη τέτοια απόφαση. 35
2. Το μόνο αρμόδιο όργανο για διορισμούς και προαγωγές στη Δημόσια Υπηρεσία είναι σύμφωνα με το Άρθρο 122 του Συντάγματος, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, ανεξάρτητο όργανο της Δημοκρατίας. Η συνταγματική θέση η οποία διατυπώνεται στο Άρθρο 122, αντανακλάται, τόσο στον περί Δημοσίας Υπηρεσίας 40

5 Νόμο του 1967 (Ν.33/67), όσο και στο νόμο που τον αντικατέστησε, το Ν. 1/90. Προϋπόθεση για το διορισμό στη Δημόσια Υπηρεσία σε μόνιμη ή προσωρινή θέση, αποτελεί η κατοχή των προβλεπομένων από τα σχέδια υπηρεσίας προσόντων. Ο διορισμός των 50 υποψηφίων που όντως δεν κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα είναι νομικά αδύνατος. Μόνη εξαίρεση στην αρμοδιότητα της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας για τη διενέργεια διορισμών και προαγωγών στη Δημόσια Υπηρεσία, αποτελεί η πρόσληψη εργατών για εκτέλεση παραδοχικής εργασίας.

10

Ο Ν. 99/85 δεν παρέχει εξουσία στη Βουλή για την επιλογή των διορισθσομένων ως εκτάκτων υπαλλήλων στη Δημόσια Υπηρεσία. Η εξουσία της Βουλής περιορίζεται στη διαπίστωση της ανάγκης για την πρόσληψη εκτάκτων δημοσίων υπαλλήλων. Στην παρούσα υπόθεση δεν τηρήθηκε η προϋπόθεση του Άρθρου 3(3) του Ν. 99/85, για καθορισμό της χρονικής διάρκειας των διορισμών, ούτε στοιχειοθετήθηκαν οι προϋποθέσεις για τη διενέργειά τους από τα στοιχεία που καταχωρήθηκαν από τον Υπουργό Οικονομικών.

15

20 3. Η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αποσκοπούσε στην πρόσληψη των συγκεκριμένων προσώπων, ανεξάρτητα από τις λειτουργικές ανάγκες της Δημόσιας Υπηρεσίας και ανεξάρτητα από το αν κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα. Η απόφαση πάσχει από πλήρη έλλειψη αιτιολογίας, τόσο αναφορικά με την πλήρωση των συγκεκριμένων θέσεων, όσο και για την επιλογή των προσώπων που διορίστηκαν.

25

30 Οι βασικές αρχές που διέπουν διορισμούς στο δημόσιο όπως προκύπτουν από το Σύνταγμα και τους συνάδοντας προς αυτό νόμους είναι, εν συντομία, οι εξής:

30

α. Μόνο αρμόδιο σώμα για τη διενέργεια προσλήψεων στη Δημόσια Υπηρεσία, σε μόνιμη ή προσωρινή θέση, είναι η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας.

35

β. Καμιά θέση στη Δημόσια Υπηρεσία δεν πληρούται χωρίς να προηγηθεί η δημόσια προκήρυξή της.

40 γ. Η κατοχή των προβλεπομένων από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντων θεωρείται απαραίτητη προϋπόθεση για διορισμό σε δημόσια θέση.

40

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, οι προσφυγές επιτυγχάνουν με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- K & M Transport Ltd και Άλλοι ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών*
(1995) 3 Α.Α.Δ. 225, 5
- Παπαριδής ν. Α.Η.Κ., Υπόθ. Αρ. 12/94, ημερ. 17.3.1995,*
- Κυπριακή Δημοκρατία ν. Βουλής Αντιπροσώπων (Αρ.3) (1992) 3*
Α.Α.Δ. 458, 10
- Tryfonos ν. The Republic (1985) 3 C.L.R. 2555,*
- Κυπριακή Δημοκρατία ν. Γιάλλουρου (1995) 3 Α.Α.Δ. 363,*
- Frangoulides ν. The Republic of Cyprus (No.2) (1966) 3 C.L.R. 676,* 15
- Pavlou ν. Returning Officer and Others (1987) 1 C.L.R. 252,*
- C.T.O. ν. Hadjidemetriou (1987) 3 C.L.R. 780,* 20
- P.I.K. και Άλλοι ν. Καραγιώργη και Άλλων (1991) 3 Α.Α.Δ. 159,*
- Κυπριακή Δημοκρατία ν. Κωνσταντινίδη (Αρ. 1) (1996) 3 Α.Α.Δ. 206,*
- President of the Republic ν. House of Representatives (1985) 3 C.L.R.* 25
2137,
- President of the Republic ν. House of Representatives (1985) 3 C.L.R.*
1724, 30
- Σφηκουράς ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (1995) 3 Α.Α.Δ. 327,*
- Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας Σ.Ε. 603/60, 557/61, 2039/65,*
1053/66, 2722/68, Σ.Ε. 3483/75. 35

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία αποφασίσθηκε όπως 129 ωρομίσθιοι εργάτες μετατραπούν σε εκτάκτους δημοσίους υπαλλήλους, έστω και αν δεν ικανοποιούσαν τις απαιτήσεις των Σχεδίων Υπηρεσίας των θέσεων στις οποίες διορίστηκαν, αντί των αιτητών. 40

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές στις πρ. Αρ. 1002/90,

1003/90, 1048/90, 1106/90, 220/91, 278/91, 291/91, 323/91.

5 *Παπαχαραλάμπους και Αγγελίδης*, για τους Αιτητές στις πρ. αρ. 1029/90, 493/91, 969/91, 990/91, 140/92.

Κ. Λοϊζου, για τους Αιτητές στις Πρ. Αρ. 1034/90 και 94/91.

Ε. Ευσταθίου, για τον Αιτητή στην προσφυγή Αρ. 1039/90.

10 *Γ. Ερωτοκρίτου*, για τον Αιτητή στην προσφυγή Αρ. 1099/90.

Χρ. Δημητρίου (κα), για τους Αιτητές στην προσφυγή Αρ. 1126/90

15 *Ε. Παπακυριακού (κα)*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

20 *Μ. Τριανταφυλλίδης*, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη Μαρία Πελενδρίτου αρ. 70, Μιχαήλ Αούστας αρ. 77, Ιωσήφ Βασιλέας αρ. 80, Καρλέττη Φραντζιά αρ. 82, Ανθούλλα Μιχαηλίδου αρ. 83, Σταυρούλλα Σάββα αρ. 85, Ανδρέας Πιπερίδης αρ. 86, Θεοφάνη Λίλλης αρ. 87, Ανθούλλα Συμεού-Κάγκα αρ. 89, Δομέτιος Κέντας αρ. 90, Ελευθέριος Παπαχριστοδούλου αρ. 91, Ανδρέας Μιχαήλ αρ. 92, Χαράλαμπος Ανδρέου αρ. 93, Ολυμπία Περικλέους αρ. 98, Σάντρη Νεστωρίδου αρ. 99, Κλειώ Παπαδήμα αρ. 100, Ιωάννης Ιωάννου αρ. 101, Λεύκια Κουδουνά αρ. 108, Μάγδα Παπαδοπούλου αρ. 110, Ηλίας Αρκίδη αρ. 111, Βασιλική Τεμένου αρ. 114 και Μηλίτσα Γεωργίου αρ. 115

30

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ.Μ. Πικής, Π.

35 ΠΙΚΗΣ, Π.: Πριν προχωρήσουμε στην έκδοση της απόφασής μας, κρίνουμε ορθό να αναφερθούμε στους λόγους που οδήγησαν στην καθυστέρηση της εκδίκασης των 18 συνεκδικασθεισών προσφυγών, οι οποίες καταχωρήθηκαν το 1990, 1991 και 1992. Αρχικά, οι υποθέσεις ορίστηκαν, κατά τη συνήθη διαδικασία, ενώπιον δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Μετά από αίτημα των διαδίκων, 40 αποφασίστηκε το 1992 η συνεκδίκαση των προσφυγών και, στη συνέχεια, μετά από αίτημα του Γενικού Εισαγγελέα, η απευθείας εκδίκασή τους από την Ολομέλεια. Οι υποθέσεις ορίστηκαν για ακρόαση (διευκρινίσεις) στις 20 Μαρτίου, 1995. Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η ακρόαση των προσφυγών δεν μπορούσε να προχωρήσει,

εφόσο οι αιτητές δεν έλαβαν κανένα διάβημα για την επίδοση των προσφυγών στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, στους διορισθέντες με τη διοικητική απόφαση, της οποίας η εγκυρότητα ήταν το αντικείμενο της αμφισβήτησης. Δόθηκαν οδηγίες προς επίδοση των προσφυγών στα 129 ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Σημειώθηκε καθυστέρηση στην προσαγωγή των αναγκαίων στοιχείων για την επίδοση, ενώ η επίτευξη της υπήρξε χρονοβόρα, λόγω του μεγάλου αριθμού των ενδιαφερομένων προσώπων και του διαφορετικού τόπου διαμονής τους. Στις 6 Δεκεμβρίου, 1995, και 10 Ιανουαρίου, 1996, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι δε συμπληρώθηκε η επίδοση σε όλα τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Κατά την επόμενη εμφάνιση ενώπιον του Δικαστηρίου, στις 8 Μαρτίου, 1996, διαπιστώθηκε ότι έγινε επίδοση σε όλα τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, με την εξαίρεση ενός (Αρ. 122), εναντίον του οποίου αποσύρθηκαν οι προσφυγές. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ζήτησαν και τους παρασχέθηκε χρόνος για το διορισμό δικηγόρου για την εκπροσώπησή τους. Η αγόρευση του δικηγόρου των ενδιαφερομένων προσώπων υποβλήθηκε στις 26 Ιουνίου, 1996, και η απαντητική αγόρευση των αιτητών στις 8 Ιουλίου, 1996. Οι υποθέσεις ορίστηκαν για προφορική ακρόαση (διευκρινίσεις) στις 16 Ιουλίου, 1996, ημέρα κατά την οποία ολοκληρώθηκε η εκδίκασή τους και επιφυλάχθηκε η απόφαση, στην έκδοση της οποίας προχωρούμε.

Κοινό αντικείμενο των συνεκδικαζομένων προσφυγών είναι η αναθεώρηση της νομιμότητας της ενιαίας απόφασης για το διορισμό των 129 ενδιαφερομένων προσώπων, ως έκτακτων δημοσίων υπαλλήλων, σε συγκεκριμένες θέσεις στη Δημόσια Υπηρεσία. Οι διορισμοί έγιναν βάσει του περί Προσλήψεως Έκτακτων Υπαλλήλων (Δημόσια και Εκπαιδευτική Υπηρεσία) Νόμου του 1985 (Ν.99/85). Πριν το διορισμό τους, τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, όπως και οι αιτητές, ήταν διορισμένοι ως ωρομίσθιοι εργατές σε διάφορα κυβερνητικά τμήματα.

Έρρισμα για την προσβολή της επίδικης απόφασης αντλείται από τις διεκδικήσεις των ιδίων των αιτητών να διοριστούν ως έκτακτοι υπάλληλοι στη Δημόσια Υπηρεσία. Η ταυτότητα του αντικειμένου των προσφυγών και η ομοιότητα της φύσης του συμφέροντος των αιτητών κατέστησαν τη συνεκδίκαση των προσφυγών επιβεβλημένη, προς αποτροπή επαναληπτικών διαδικασιών προς επίλυση του ιδίου ουσιαστικά θέματος. Αναμφισβήτητα, η μετατροπή της υπηρεσίας των ενδιαφερομένων προσώπων από ωρομίσθιους εργατές σε έκτακτους κυβερνητικούς υπαλλήλους ανύψωσε τη θέση τους και προλείανε το έδαφος για το μόνιμο διορισμό τους. Η σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία λήφθηκε στις 13.9.90, αναφέρει:-

“(α) οι 129 ωρομίσθιοι που αναφέρονται στην Πρόταση να μετατραπούν σε έκτακτους και μόνιμους δημοσίους υπαλλήλους έστω και αν δεν ικανοποιούν τις απαιτήσεις των Σχεδίων Υπηρεσίας των θέσεων στις οποίες θα διορισθούν.”

5 Φαίνεται ότι, ως επακόλουθο της απόφασης αυτής, προωθήθηκε η ψήφιση νομοθεσίας η οποία θα καθιστούσε δυνατή, σε μεταγενέστερο στάδιο, τη μονιμοποίηση των ενδιαφερομένων προσώπων. Ως αποτέλεσμα της προσπάθειας αυτής, θεσπίστηκε ο περί Εκτάκτων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμος του 1991 (Ν.4/91). Το αντικείμενο των προσφυγών περιορίζεται στην προσβολή του διορισμού των ενδιαφερομένων προσώπων ως εκτάκτων υπαλλήλων. Μεταγενέστερες εξελίξεις δεν αποτελούν επίδικο θέμα.

15 Οι καθ' ων η αίτηση και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα αμφισβητούν το παραδεχτό της προσφυγής, με το δικαιολογητικό ότι οι αιτητές στερούνται εννόμου συμφέροντος να προσβάλουν την πράξη. Ισχυρίζονται ότι ο διορισμός τους δεν αποστέρησε τους αιτητές οποιασδήποτε δυνατότητας να διοριστούν και οι ίδιοι ως
20 έκτακτοι δημόσιοι υπάλληλοι. Η εισήγηση αυτή παραγνωρίζει ότι με την απόφαση επιλέγησαν ονομαστικά τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα για την πλήρωση θέσεων εκτάκτων υπαλλήλων, αφενός, και ότι με την επίμαχη απόφαση αποκλείστηκε και ο διορισμός οποιουδήποτε άλλου, αφετέρου. Στην ουσία, δεν εξετάστηκαν οι διεκδικήσεις
25 οποιουδήποτε άλλου από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ωρομίσθιου κυβερνητικού εργάτη για πρόσληψη στη Δημόσια Υπηρεσία ως εκτάκτου δημοσίου υπαλλήλου, και τούτο, παρά την απόφαση που λήφθηκε, στην πορεία αντιμετώπισης του θέματος, για το διορισμό ως εκτάκτων υπαλλήλων ωρομισθίων εργατών οι
30 οποίοι εκτελούσαν καθήκοντα δημοσίου υπαλλήλου για τρία τουλάχιστο χρόνια πριν την 26 Σεπτεμβρίου, 1988.

35 Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα επελέγησαν ονομαστικά για την πλήρωση των 129 θέσεων εκτάκτων υπαλλήλων, ανεξάρτητα από τις διεκδικήσεις οποιουδήποτε άλλου ωρομίσθιου εργάτη. Οι διεκδικήσεις των αιτητών για ανάλογη μεταχείριση όχι μόνο δε διερευνήθηκαν, αλλά στην ουσία αγνοήθηκαν. Το ότι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα διορίστηκαν ως έκτακτοι δημόσιοι υπάλληλοι είναι παραδεχτό γεγονός. Ό,τι είναι δύσκολο να ανιχνευθεί, είναι η απόφαση
40 βάσει της οποίας διορίστηκαν. Μόνο συμπερασματικά μπορεί να προσδιοριστεί η επίδικη απόφαση. Το θέμα αυτό θα το διαπραγματευθούμε κατά την αναδρομή μας στα γεγονότα που περιβάλλουν την απόφαση.

Το ιστορικό του διορισμού των ενδιαφερομένων προσώπων διαγράφεται στην ένσταση και στοιχειοθετείται στα εικοσιένα παραρτήματα που τη συνοδεύουν. Πρόκειται για μακρά, περιπεπλεγμένα και, όπως μπορεί να τη χαρακτηρίσουμε, θλιβερή υπόθεση. Θα τη συνοψίσουμε σε όση συντομία είναι δυνατό.

5

Για πολλά χρόνια, η Κυβερνητική Υπηρεσία απασχολεί εργατικό προσωπικό, η αμοιβή του οποίου καθορίζεται πάνω σε ωριαία βάση, γεγονός που προσδίδει σ' αυτή την κατηγορία του προσωπικού το χαρακτηρισμό ωρομίσθιοι. Οι προσλήψεις, τα καθήκοντα και οι όροι υπηρεσίας των κυβερνητικών εργατών καθορίζονται από τους Ουσιαστικούς Κανονισμούς Όρων Απασχολήσεως Κυβερνητικών Εργατών. Οι προσλήψεις ωρομισθίων γίνονταν από υπουργεία και ανεξάρτητα κυβερνητικά τμήματα, ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες, χωρίς συντονισμό από κεντρική υπηρεσία. Οι Κανονισμοί αποκλείουν την ανάθεση δημοσιούπαλληλικών καθηκόντων σε κυβερνητικούς εργάτες. Παρά την απαγόρευση αυτή, ανατίθεντο, σε ορισμένους τουλάχιστο από τους ωρομισθίους, δημοσιούπαλληλικά καθήκοντα. Σε πόσους από αυτούς είχαν ανατεθεί τέτοια καθήκοντα και για ποιο χρονικό διάστημα δεν υπάρχουν ασφαλή στοιχεία. Ούτε διερευνήθηκε το θέμα από τις κυβερνητικές αρχές, σε βαθμό που να παρέχεται η δυνατότητα εξαγωγής βέβαιων συμπερασμάτων.

10

15

20

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980, άρχισε να ασκείται πίεση από τους ωρομισθίους που ασκούσαν δημοσιούπαλληλικά καθήκοντα, για την οργανική ένταξή τους στη Δημόσια Υπηρεσία. Διαβήματα έγιναν προς την Εκτελεστική, αλλά κυρίως προς τη Νομοθετική Εξουσία. Ακολούθησε σειρά επαφών μεταξύ οργάνων των δύο εξουσιών, προς το σκοπό ανεύρεσης κοινού παρονομαστή, για τη μετατροπή της υπηρεσίας ορισμένης κατηγορίας ωρομισθίων σε εκτάκτους δημοσίους υπαλλήλους, με απώτερο στόχο τη μονιμοποίησή τους. Στο πλαίσιο αυτών των διαβουλεύσεων, διαμορφώθηκε η απόφαση για τη μετατροπή της υπηρεσίας των ωρομισθίων, που εκτελούσαν δημοσιούπαλληλικά καθήκοντα για τρία τουλάχιστο χρόνια πριν την καθορισμένη ημερομηνία, 26 Σεπτεμβρίου, 1988, σε εκτάκτους υπαλλήλους του δημοσίου. Το θέμα δεν έληξε με την απόφαση εκείνη, συνεχίστηκαν οι διαβουλεύσεις, οι οποίες απέληξαν στην απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της 13ης Σεπτεμβρίου, 1990, η οποία άνοιξε το δρόμο για το διορισμό των ενδιαφερομένων προσώπων ως εκτάκτων.

25

30

35

40

Με την επίμαχη απόφαση, την οποία έχουμε παραθέσει, αποφασίστηκε, αφενός, η προώθηση του διορισμού των 129 ενδια-

5 φερομένων προσώπων ως εκτάκτων και, αφετέρου, ο αποκλεισμός της μετατροπής της υπηρεσίας οποιουδήποτε άλλου ωρομισθίου. Η απόφαση λήφθηκε, ανεξάρτητα από το αν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα κατείχαν τα απαιτούμενα από τα σχέδια υπηρεσίας προσόντα για διορισμό στις θέσεις για τις οποίες προορίζονταν. Όντως, πενήντα από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα δεν κατείχαν τα προσόντα για διορισμό στις θέσεις που τους αποδόθηκαν. Αφήνεται η εντύπωση ότι η εφαρμογή του νόμου και των σχεδίων υπηρεσίας είναι περιστασιακή υπόθεση.

10

Η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της 13ης Σεπτεμβρίου, 1990, με τα σχετικά δικαιολογητικά, υποβλήθηκε την ίδια ημέρα προς έγκριση στη Βουλή των Αντιπροσώπων, βάσει του Ν.99/85. (Βλέπε, επίσης, Τροποποιητικούς Νόμους, Ν.122/85 και Ν.19/87.)

15 Μεταγενέστερη της επίδικης απόφασης τροποποίηση έγινε με τον περί Προσλήψεων Έκτακτων Υπαλλήλων (Δημόσια και Εκπαιδευτική Υπηρεσία) (Τροποποιητικός) Νόμο 1991 (Ν.26/91). Ο νόμος παρέχει τη δυνατότητα πρόσληψης εκτάκτων δημοσίων υπαλλήλων για καθορισμένη χρονική περίοδο, ή για την εκτέλεση εποχιακής ή

20 άλλης έκτακτης εργασίας. Η ανάγκη για την πρόσληψη έκτακτου προσωπικού τεκμηριώνεται από τα δικαιολογητικά που προβλέπει το άρθρο 3(1) και τη μη επιψήφιση απαγορευτικού των προσλήψεων νόμου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3(2) του νόμου.

25

Εφόσο δε θεσπιστεί απαγορευτικός νόμος, εξυπακούεται η έγκριση της Βουλής για τις προσλήψεις και η συναφής προς αυτή εξουσία του Υπουργού Οικονομικών "να εξουσιοδοτήσει την αρμοδιαν Κυβερνητικήν υπηρεσίαν να χωρήση ...." στους διορισμούς βάσει των όρων και προϋποθέσεων που τίθενται στο άρθρο

30 3(1) του νόμου. Στα δικαιολογητικά, που υποβλήθηκαν από το Υπουργείο των Οικονομικών για την τεκμηρίωση της ανάγκης για τις προσλήψεις, καθορίστηκαν, εκτός από τις θέσεις που θα πληρώνονταν, και τα ονόματα των προσώπων που θα προσλαμβάνονταν - εκείνα των ενδιαφερομένων προσώπων.

35

Παρά τις ρητές διατάξεις του Ν.99/85, στο υπόμνημα του Υπουργείου των Οικονομικών δεν καθορίστηκε η χρονική διάρκεια της υπηρεσίας των εκτάκτων. Αντί τούτου, ζητήθηκε ο αναδρομικός διορισμός τους από 1η Οκτωβρίου, 1989, για ακαθόριστη χρονική διάρκεια. Η μη επιψήφιση απαγορευτικού νόμου εκλήφθηκε από την Εκτελεστική Εξουσία ως πράξη διορισμού των ενδιαφερομένων προσώπων ως εκτάκτων δημοσίων υπαλλήλων. Άλλη απόφαση για το διορισμό τους δεν υπάρχει. Οι αρμόδιες κυβερνητικές υπηρεσίες δεν αποτάθηκαν, όπως προβλέπει το άρθρο

40

3(2) του Ν.99/85, σε αρμόδιο όργανο της Πολιτείας για το διορισμό των εκτάκτων υπαλλήλων στη Δημόσια Υπηρεσία, ούτε προκηρύχθηκαν οι θέσεις. Ο διορισμός των ενδιαφερομένων προσώπων θεμελιώνεται στην ονομαστική επιλογή τους από το Υπουργικό Συμβούλιο και την τεκμηριούμενη, κατά τους καθ' ων η αίτηση, πρόσληψή τους, ως αποτέλεσμα της μη έκδοσης απαγορευτικού νόμου από τη Βουλή. Αυτή είναι η απόφαση βάσει της οποίας τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα προσλήφθηκαν ως έκτακτοι υπάλληλοι και η οποία τίθεται με τις προσφυγές προς αναθεώρηση.

5

10

Το πρώτο ζήτημα που χρήζει εξέτασης είναι η νομιμοποίηση των αιτητών να προσφύγουν βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος. Το 146.2 καθορίζει τις προϋποθέσεις που πρέπει να συνυπάρχουν για την άσκηση προσφυγής. Κατ' αρχήν, πρέπει να επηρεάζεται από την επίδικη απόφαση ίδιο συμφέρον. Ο επηρεασμός πρέπει να είναι άμεσος και όχι εξ αντανakλάσεως του επηρεασμού συμφέροντος τρίτου. Επιπρόσθετα, το συμφέρον το οποίο πλήττεται πρέπει να υφίσταται κατά το χρόνο της έκδοσης της απόφασης, της οποίας επιζητείται η αναθεώρηση. Ο επηρεασμός και μόνο συμφέροντος, δεν αρκεί για τη νομιμοποίηση του επηρεαζομένου να προσφύγει. Το συμφέρον πρέπει να έχει νομικό έρεισμα. Πρέπει να πηγάζει από την έννομη τάξη, χωρίς να εξισώνεται με αγώγιο δικαίωμα. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, την πρόσφατη απόφαση **K. and M. Transport Ltd. και Άλλοι ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών** (1995) 3 Α.Α.Δ. 225. Στην προκείμενη περίπτωση, το συμφέρον των αιτητών πηγάζει από τις διεκδικήσεις τους για διορισμό ως εκτάκτων υπαλλήλων, βάσει της απόφασης για τη μετατροπή των όρων υπηρεσίας των ωρομισθίων που εκτελούσαν, για ορισμένη χρονική περίοδο, δημοσιούπαλληλικά καθήκοντα. Το συμφέρον τους πλήττεται από την απόφαση για την πλήρωση των συγκεκριμένων θέσεων που κατείχαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, καθώς και την επιλογή των ενδιαφερομένων προσώπων, αντί οποιουδήποτε άλλου ωρομισθίου που ήταν στην ίδια θέση όπως οι αιτητές. Ο περιορισμός των θέσεων που θα πληρώνονταν με το διορισμό εκτάκτων, σε 129, καθιστούσε τις προσλήψεις θέμα επιλογής, ανάλογα με τις ανάγκες της Δημόσιας Υπηρεσίας, αφενός, και τις συγκριτικές διεκδικήσεις των ωρομισθίων που εκτελούσαν δημοσιούπαλληλικά καθήκοντα για την καθορισμένη χρονική περίοδο, αφετέρου. Το συμφέρον των αιτητών έλκει νομικό έρεισμα από το ατομικό δικαίωμα για ίση μεταχείριση από τη Διοίκηση, που προσλαμβάνει, όπως έχει λεχθεί στην **Παπαριόης ν. Α.Η.Κ.**, Υπ. Αρ. 12/94 - 17.3.95, "στην περίπτωση διορισμού σε δημόσιες θέσεις τη μορφή δικαϊώματος για την παροχή ίσων ευκαιριών". Απόρροια της αρχής της ισότητας είναι και η υποχρέωση της Διοίκησης για την προκήρυξη, με την κατάλ-

15

20

25

30

35

40

- ληψη γνωστοποίηση, των θέσεων που θα πληρωθούν, όπως διευκρινίζεται σε σειρά αποφάσεων του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδος. (Βλέπε Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας Σ.Ε. 603/60, 557/61, 2039/65, 1053/66, 2722/68, Σ.Ε. 3483/75.) Μόνο με την προ-
- 5 κήρυξη των θέσεων εκπληρούται η επιτακτική υποχρέωση της Διοίκησης για την εξασφάλιση του ατομικού δικαιώματος της ίσης μεταχείρισης, το οποίο κατοχυρώνεται στο Άρθρο 28.1 του Συντάγματος. (Βλέπε Άρθρο 35 του Συντάγματος.)
- 10 Κρινόμενη κάτω από οποιαδήποτε σκοπιά, η απόφαση για το διορισμό των ενδιαφερομένων προσώπων καταφαίνεται ως αντιφατική προς το Σύνταγμα, αντίθετη προς το νόμο και παραβιαστική των αρχών της χρηστής διοίκησης. Η απόφαση βρέ-
- 15 θη παρανομίων. Υπόκειται σε ακύρωση για κάθε ένα από τους λόγους που καθορίζονται πιο κάτω:-
1. Παραβιάζει το Σύνταγμα, το οποίο εναποθέτει την εξουσία για τη διενέργεια διορισμών στη Δημόσια Υπηρεσία αποκλειστικά στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας. Εκφεύγει των αρμοδιοτήτων
- 20 της Βουλής ο διορισμός υπαλλήλων σε δημόσιες θέσεις. Ο διορισμός υπαλλήλων στη Δημόσια Υπηρεσία αποτελεί αμιγή διοικητική πράξη. Αποκλείεται η ανάμειξη της Βουλής, κατά τρόπο άμεσο ή έμμεσο, στο πεδίο διορισμών. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Δημοκρατία v. Βουλής των Αντιπροσώπων* (Αρ. 3) (1992) 3 Α.Α.Δ. 458.) Η
- 25 πρόσληψη μόνιμου όσο και έκτακτου προσωπικού ανάγεται αποκλειστικά και ουσιαστικά στην αρμοδιότητα της Δημόσιας Υπηρεσίας. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Tryfonos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2555. *Κυπριακή Δημοκρατία v. Γιάλλουρου κ.Α.* (1995) 3 Α.Α.Δ. 363. Πρέπει να διευκρινίσουμε ότι, ούτε ο Ν.99/85 παρέχει εξουσία
- 30 στη Βουλή να προβαίνει σε διορισμούς εκτάκτων υπαλλήλων, αλλά ούτε και η μη επιπήφιση απαγορευτικού νόμου θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως επαγόμενη τέτοια απόφαση. Η αναφορά μας στις επιπτώσεις της μη έκδοσης απαγορευτικού νόμου συναρτάται άμεσα και αποκλειστικά με την ερμηνεία του γεγονότος αυτού από τις
- 35 Κυβερνητικές Αρχές ως συνιστώντος πράξη διορισμού.
- Ούτε στο Υπουργικό Συμβούλιο παρέχεται αρμοδιότητα για το διορισμό υπαλλήλων στη Δημόσια Υπηρεσία. Η αρμοδιότητα για
- 40 διορισμούς σε δημόσιες θέσεις ανήκει αποκλειστικά στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, ανεξάρτητο όργανο της Δημοκρατίας.
- Το Σύνταγμα αποκλείει την ανάμειξη κάθε οργάνου της πολιτικής εξουσίας από την άσκηση της λειτουργίας για τη στέλεχωση της Δημόσιας Υπηρεσίας. (Βλέπε αποφάσεις *Charilaos Frangoulides*

(No. 2) and *The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission* (1966) 3 C.L.R. 676. *Pavlou v. Returning Officer and Others* (1987) 1 C.L.R. 252. *C.T.O v. HadjiDemetriou* (1987) 3 C.L.R. 780. *ΠΙΚ και Άλλοι v. Καραγιώργη και Άλλων* (1991) 3 Α.Α.Δ. 159.) Στην πρόσφατη απόφαση *Δημοκρατία v. Κωνσταντινίδη*, Α.Ε. 2137 - 21.5.96, (απόφαση πλειοψηφίας), επαναλαμβάνεται η αρχή βάσει της οποίας αποκλείεται η ανάμειξη της Εκτελεστικής Εξουσίας στη στελέχωση της Δημόσιας Υπηρεσίας.

5

Το Άρθρο 122 του Συντάγματος καθιστά την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας τη μόνη αρχή με αρμοδιότητα για τη διενέργεια διορισμών και προαγωγών στη Δημόσια Υπηρεσία. Μόνη εξαίρεση αποτελεί η πρόσληψη εργατών για την εκτέλεση παροδικής εργασίας. Η συνταγματική θέση, η οποία διατυπώνεται στο Άρθρο 122, αντανακλάται, τόσο στον περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμο του 1967 (Ν.33/67), όσο και το νόμο που τον αντικατέστησε, το Ν.1/90.

10

15

2. Ο Ν.99/85 δεν παρέχει εξουσία στη Βουλή για την επιλογή των διορισθησομένων ως εκτάκτων υπαλλήλων στη Δημόσια Υπηρεσία. Η εξουσία της περιορίζεται στη διαπίστωση της ανάγκης για την πρόσληψη εκτάκτων δημοσίων υπαλλήλων. Είναι ο περιορισμός της εξουσίας της Βουλής, στη διαπίστωση της ανάγκης για τις προσλήψεις, που κρίθηκε ότι καθιστούσε το νόμο συνταγματικά παραδεχτό - (*Pres. of Republic v. House of R/natives* (1985) 3 C.L.R. 2137 - απόφαση πλειοψηφίας) - και την εξουσία που αποδόθηκε στη Βουλή διακριτέα από εκείνη που προβλεπόταν σε προηγούμενο νόμο που κρίθηκε αντισυνταγματικός - (*Pres. of Republic v. House of R/natives* (1985) 3 C.L.R. 1724).

20

25

Οι διορισμοί ήταν εκ προοιμίου, ανεξάρτητα από οποιοδήποτε άλλο υπολογισμό, αδύνατοι, εφόσο δε στοιχειοθετήθηκαν από τα δικαιολογητικά που καταχωρήθηκαν από τον Υπουργό των Οικονομικών οι προϋποθέσεις για τη διενέργειά τους. Μόνο όπου τα στοιχεία τα οποία κατατίθενται είναι σύμφωνα με το νόμο, η μη επιπήφιση απαγορευτικού νόμου παρέχει δικαίωμα για τις προσλήψεις. Το άρθρο 3(3) του Ν.99/85 ρητά προβλέπει ότι προσλήψεις μπορεί να γίνουν μόνο, εφόσο τηρηθούν οι προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 3(1) για τους διορισμούς, η σημαντικότερη των οποίων είναι ο καθορισμός της χρονικής διάρκειας των διορισμών.

30

35

40

Στην προκείμενη περίπτωση, όχι μόνο δεν καθορίστηκε η χρονική διάρκεια των διορισμών, αλλά, αντίθετα προς το πνεύμα και το γράμμα του Ν.99/85, καθορίστηκε ως ημέρα πρόσληψης ημερομηνία προγενέστερη της έγκρισης των διορισμών από τη Βουλή. Βάσει του

Ν.99/85, η έγκριση της Βουλής αποτελεί προϋπόθεση για τις προσλήψεις εκτάκτων. Εν πάση περιπτώσει, αναδρομικοί διορισμοί αποκλείονται στην απουσία ρητής νομοθετικής εξουσιοδότησης. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Σφικουράς ν. Δημοκρατίας* (1995) 3 Α.Α.Δ. 327.

5

Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε άλλη επιφύλαξη ως προς την εγκυρότητα της απόφασης, είναι αναντίλεκτο ότι οι διορισμοί δεν έγιναν από το όργανο που εξυπακούεται από το Ν.99/85. Εφόσο τεκμηριωθεί η εξουσιοδότηση για την πρόσληψη έκτακτου προσωπικού, οι διορισμοί διενεργούνται «... επί τη βάσει της υφιστάμενης διαδικασίας ...», που δεν είναι, ούτε θα μπορούσε να είναι, άλλη από την προβλεπόμενη από το Σύνταγμα και τον περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμο διαδικασία για την πρόσληψη δημοσίων υπαλλήλων. Άξονα της διαδικασίας αυτής αποτελεί η παραπομπή της πλήρωσης της θέσεως στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας. Η αρμοδιότητα του Υπουργού Οικονομικών και, στη συνέχεια, της αρμόδιας κυβερνητικής υπηρεσίας περιορίζεται στην κινητοποίηση του αρμόδιου οργάνου, δηλαδή της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, για τη διενέργεια των διορισμών. Το αντικείμενο του Ν.99/85 έγκειται στη στοιχειοθέτηση των προϋποθέσεων για την τεκμηρίωση της ανάγκης για την πρόσληψη έκτακτου προσωπικού. Ο νόμος δε διαγράφει τις προϋποθέσεις για την επιλογή του προσωπικού το οποίο θα διοριστεί. Το νομικό καθεστώς που διέπει τις προσλήψεις στη Δημόσια Υπηρεσία είναι εκείνο που καθορίζεται στον περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμο του 1990 (Ν.1/90). Προϋπόθεση για το διορισμό στη Δημόσια Υπηρεσία, σε προσωρινή ή μόνιμη θέση, αποτελεί η κατοχή των προβλεπόμενων από τα σχέδια υπηρεσίας προσόντων. (Βλέπε άρθρο 31, Ν.1/90 - επίσης άρθρο 33, Ν.33/67.) Συνεπώς, ο διορισμός των 50 από τα 129 ενδιαφερόμενα πρόσωπα, τα οποία δεν κατείχαν τα προσόντα για διορισμό στις θέσεις που τους δόθηκαν, ήταν νομικά αδύνατος.

20

25

30

3. Παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης.

35

40

Πρώτο, η ανάγκη για την πρόσληψη εκτάκτων στη Δημόσια Υπηρεσία δε διερευνήθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο, σε βαθμό που να διαπιστώνεται η ανάγκη σε όλο το φάσμα της υπηρεσίας, ούτε η απόφαση για τη διενέργεια των συγκεκριμένων προσλήψεων σχετίζεται με τις ιδιαιτερότητες των αναγκών στα συγκεκριμένα τμήματα. Γνώμονα για την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αποτέλεσε η επιθυμία πρόσληψης των συγκεκριμένων προσώπων, ανεξάρτητα από τις λειτουργικές ανάγκες της Δημόσιας Υπηρεσίας και, ακόμα χειρότερο, ανεξάρτητα από το αν κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα. Η απόφαση, τόσο για την

πλήρωση των συγκεκριμένων θέσεων, όσο και για την επιλογή των ενδιαφερομένων προσώπων, στερείται ολοσχερώς αιτιολογίας. Δεν εξετάστηκαν οι διεκδικήσεις οποιουδήποτε άλλου για πρόσληψη ως εκτάκτου, ούτε η επιλογή των ενδιαφερομένων προσώπων συσχετίστηκε με τις διεκδικήσεις των αιτητών για διορισμό ή οποιουδήποτε άλλου ωρομισθίου που ήταν στην ίδια θέση. 5

Προς καθοδήγηση των πάντων για τη σύννομη λειτουργία της Διοίκησης, θα συνοψίσουμε τις βασικές αρχές που διέπουν διορισμούς στο δημόσιο, όπως αυτές προκύπτουν από το Σύνταγμα και τους συνάδοντας προς αυτό νόμους:- 10

(α) Μόνο αρμόδιο σώμα για τη διενέργεια προσλήψεων στη Δημόσια Υπηρεσία, σε μόνιμη ή προσωρινή θέση, είναι η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας και κανένα άλλο όργανο. 15

(β) Καμιά θέση στη Δημόσια Υπηρεσία (εκτός από θέσεις αποκλειστικά προαγωγής) δεν πληρούται χωρίς να προηγηθεί η δημόσια προκήρυξή της. Η υποχρέωση για δημοσίευση επιβάλλεται από την αρχή της ισότητας, η οποία κατοχυρώνεται στο Άρθρο 28 του Συντάγματος. Το δικαίωμα της ίσης μεταχείρισης από τις διοικητικές αρχές και όργανα του κράτους αποτελεί ατομικό δικαίωμα του πολίτη - Άρθρο 28 - και αντίστοιχη υποχρέωση της Πολιτείας να το διασφαλίσει αποτελεσματικά - Άρθρο 35. Η προκήρυξη θέσεων στο δημόσιο επιβάλλεται γενικότερα, προς διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος, για την αξιοκρατική στελέχωση της Δημόσιας Υπηρεσίας. 20 25

(γ) Κανένας δεν μπορεί να διοριστεί σε δημόσια θέση, εκτός εάν κατέχει τα υπό του σχεδίου υπηρεσίας προβλεπόμενα προσόντα. 30

Οι προσφυγές (η κάθε μια από αυτές) επιτυγχάνουν με έξοδα.

Η απόφαση για το διορισμό του καθενός από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ακυρώνεται στην ολότητά της, βάσει του Άρθρου 146.4.(β) του Συντάγματος. 35

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με έξοδα.